

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **D. V.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2016, č. j. KUZL-13849/2016, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 30. 11. 2017, č. j. 72 A 18/2016 – 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **10 000 Kč**. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola ve **lhůtě 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 16. 1. 2018 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 30. 11. 2017, č. j. 72 A 18/2016 – 33 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2016, č. j. KUZL-13849/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín ze dne 7. 10. 2015, č. j. MUVS 7239/2015/OSA/Vr/16, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

[2] Kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel pouze uvedl, že se domáhá zrušení napadeného rozsudku a kasační stížnost doplní na výzvu soudu ve stanovené lhůtě.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů

jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně.

[4] Podle ustanovení § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 23. 1. 2018, č. j. 6 As 14/2018 – 15, k doplnění kasační stížnosti a odstranění jejích vad ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[6] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 29. 1. 2018, avšak vytýkané nedostatky kasační stížnosti nebyly v zákonné lhůtě odstraněny. Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu důvody kasační stížnosti nedoplnil a v řízení pro tuto vadu nebylo možno pokračovat, byla kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnuta.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] V mezidobí stěžovatel dvěma nezávislými platbami zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost v celkové výši 10 000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.

[9] Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek vrátit dle ustanovení § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích. Soud tedy ve smyslu výroku III. tohoto usnesení vrátí stěžovateli zaplacený soudní poplatek ve výši 10 000 Kč. Tato částka bude stěžovateli poukázána prostřednictvím jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu